

VIATGE A PONT DE SUERT I. B.

Un grup de mestres viatjàrem als Pirineus lleidatans el passat mes de març. La Vall de Boí i la Vall d'Aran ens oferiren la bellesa dels seus paisatges: muntanyes coronades de neu, la remor de l'aigua que corria abundant pels rius, l'exuberància de la vegetació i, per damunt de tot, el conjunt d'esglésies dels segles. XI i XII. Es caracteritzen per la unitat d'estil arquitectònic, el romànic llombard; hi qualse destaquen els esvelts campanars de torre que s'alcen entre les teulades de pissarra de les antigues cases dels pobles. Inoblidables, Sta. Maria i Sant Climent de Taüll. Molt ben conservades totes, si més no, ja no contenen les pintures romàniques- excepte alguna petita mostra- ara exposades al Museu Nacional d'Art de Catalunya. Quina diferència de quan les vaig veure per primera vegada, ja fa molts d'anys! La impressió que més en recordava era la forta olor de floridura i d'humitat que aleshores es respirava al seu interior.

Tenguérem la sort que ens va acompanyar sempre una climatologia agradable, amb un sol radiant que feia més impressionant la blancor de la neu. Les pistes de les estacions d'esquí de Boí-Taüll i de Baqueira-Beret lluien enlluernadores, encara que els únics esports que practicàrem allà foren l'anar per la neu tenint cura de no caure i immortalitzar-ho en fotografies de record.

